

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4664/2019
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Димитрије Зарић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Буцкић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону и раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 586/19 од 18.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 586/19 од 18.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 586/19 од 18.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици, П 1527/16 од 06.06.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је неважећи правни посао уговор о поклону, оверен код Општинског суда у Жагубици под Ов.бр. .../.. од 05.03.2003. године закључен између поклонодаваца, сада пок. ГГ из ... и поклонопримца сада пок. ДД из ..., чији је наследник тужена ВВ, а због тога што је претходно закључен уговор о доживотном издржавању између истих лица и то Р. 76/01 од 17.04.2001. године, као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се раскине уговор о доживотном издржавању оверен од стране Општинског суда у Жагубици дана 17.04.2001. године под Р. 76/2001 закључен између сада пок. ГГ као примаоца издржавања, чији су законски наследници тужиоци и сада пок. ДД као даваоца издржавања, чији је законски наследник тужена, а због поремећених односа до неподношљивости, промењених околности и неизвршавања уговорених обавеза од стране туженика, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужена као законски наследник сада пок. ДД обавезе да имовину коју је тужени пок. ДД уговором о доживотном издржавању Р. 76/201 добио – наследио од сада пок. ГГ, а уговором о поклону Ов.бр. .../... од 05.03.2003. године пренео на своје име код Службе за катастар непокретности у Жагубици и да се изврши исправка у јавним књигама и спорну имовину и то: к.п.бр. .../... са стамбеном

зградом на истој, к.п.бр. .../...са новом кућом од тврдог материјала, са кошем и свињцем и старом кућом на истој парцели, к.п.бр. .../... и к.п.бр. .../..., све у КО ..., испише са имена сада пок. ДД и упише (врати) на име пок. ГГ и ову имовину преда у својину и државину тужиоцима, а уколико то не учини, ова пресуда ће тужиоцима служити као подобна исправа за исправку код Службе за катастар непокретности у Жагубици, све о трошку тужених. Ставом четвртим изреке одбачена је као неуредна тужба тужилаца којом су тражили да се тужена обавезе да им преда покретне ствари и то пољопривредни алат, покућство, ствари из куће и личне ствари пок. ГГ које је преузела из домаћинства пок. ГГ. Ставом петим изреке пресуде обавезани су тужиоци да туженом плате трошкове парничног поступка у износу од 122.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 586/19 од 18.06.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужилаца и потврђена је пресуда Основног суда у Петровцу на Млави – Судска јединица у Жагубици П 1527/16 од 06.06.2018. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнадом трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, предмет спора је утврђење ништавости уговора о поклону као и раскид уговора о доживотном издржавању због промењених околности и неизвршавања уговорених обавеза. Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема потребе за одлучивање о ревизији туженог, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Оценом члана 403. став 2. ЗПП који се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-

правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 08.06.2015. године, а вредност спора означеног у тужби је 19.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовиснко правном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић